

שושנה סברון / תיעוד: יהודית זוסמן

שמי שושנה סברון (הופנונג בעבר), מבית דוידמן.

ילידת פולין וולין עכשיו אוקראינה המערבית.

נולדתי ב 2 ינואר 1929.

אחותי רחל (נונה) הייתה גדולה ממני ב 6 שנים,

ואחי זיגו ב 5 שנים.

משפחה יהודית, ציונית, שומרת כשרות, מציינת חגים,

אבל לא אורתודוקסית.

גדלתי כילדת טבע באזור יערות והגנים.

אבי עבד במנסרה סמוכה לביתנו ששימשה לנו הילדים,

ילדי השכנים הפולניים מגרש משחקים ענק, אחרי סיום

העבודה בשעות אחר הצהריים.

כשאחי ואחותי הגיעו לגיל בית ספר התיכון, ביקש אבי העברה למקום שבו יוכלו

להמשיך את לימודיהם. עברנו לסטרי, עיר קטנה בגליציה שהיו בה בתי ספר תיכוניים.

אותי רשמו לגן עיברי שהיה שייך לרשת "שפה ברורה".

אבי קיבל עבודה בעיירה סמוכה בולחוב.

עם פרוץ המלחמה ב 1939, שטח בה חיינו, סופח לברית המועצות וכך קיבלנו שנתיים של

חיים נורמליים אצל הסובייטים (לא היינו מאורגנים ואבי לא עסק בפוליטיקה).

ב 1941 בפרוץ המלחמה עם גרמניה השתנו הדברים לחלוטין, התחילה השמדה שיטתית

של יהודים.

ב 1942 נלקחה אימי לבלז'ץ, מחנה השמדה בסביבת קרקוב. היינו בלי אימא ואני לקחתי

על עצמי תפקידים רבים כי שאר בני משפחתי עבדו בעבודות בנייה במנסרה המקומית.

אני הייתי צעירה מידי.

ב 1943 הושמדו כל יהודי סטרי ביער סמוך בו נחפרו בורות. אני קפצתי ממשאית נוסעת

ובעזרת בני אדם טובים הצלחתי לשרוד וגם להגיע לארץ.

אחרי סיום המלחמה הסוכנות היהודית עזרה לי להגיע לארץ אחרי סיום המלחמה

באוגייה אקסודוס. לאבא הייתה משפחה גדולה בארץ והם דאגו לי מאוד.

מאז אני כאן עם בעלי אורי מבית הופנינג יש לי 3 בנות ו 7 נכדים.

לפני 12 שנה נכנסו למעון רעות התשבי.